

מגילה כו

Streets and houses--even one's where people have gathered to be מתפלל on occasion--have no level of קדושה (of course, a house used as a בית כנסת has קדושת בית כנסת).

It is אסור to lend pieces of a destroyed בית כנסת (it is מותר to sell them, under certain conditions).

בזמן הזה, בית כנסת it is אסור to eat, drink or sleep in a בית כנסת, מעיקר הדין, in בתי כנסיות are assumed to be built על תנאי that they can be used for such things. It is אסור to act with בזיון in a בית כנסת. This means planting, playing, making calculations for non-מצוה things (for example, business calculations; צדקה calculations are מותר).

תשמישי מצוה such as ציצית, לולבים, אתרוגים, can be thrown out, but should not be used בבזיון. If thrown out, they should be wrapped in something else. The מהרי"ל writes תשמישי מצוה should be used for another מצוה, for example, ארבע מינים should be used as fuel for the fire to burn חמץ, or חוטי ציצית used as place holders in ספרים.

ספרים, ספרי תורה, [רצועות תפילין] תשמישי קדושה, the mantel placed on the ספר תורה, (מזוזות), even after they are no longer used, may not be thrown out, but must be put in גניזה, i.e, a safe place, or buried. Something that directly touches the ספר תורה is considered תשמישי קדושה. Although the פרוכת is mentioned as תשמישי קדושה, the רמ"א writes that this is only if

the פרוכת is sometimes to wrap the ספר תורה. The משנה ברורה notes that today, since it is not used to wrap the ספר תורה, the פרוכת has a דין of תשמישי קדושה. The דין of תשמיש depends on if it is something in the בית כנסת or not. If it is something in the בית כנסת, then it has a דין of a בית כנסת (which can be sold to purchase other items, and must be treated with כבוד). A תשמיש which is not used in the בית כנסת has no קדושה at all (for example, the תפילין bag), but nonetheless, should still not be treated דרך בזיון.

It is מותר to make a smaller ארון out of the pieces of a bigger broken ארון, but not a בימה as that has a lower level of קדושה.

The old covering of an ארון can be used as a covering for a ספר תורה, but not for a חומש.

Sacks used to cover חומשים are considered תשמישי קדושה.

Worn out coverings of ספרים may be used for as תכריכין for a מת מצוה.

A ספר תורה that is worn out/פסול should be buried next to a תלמיד חכם.

A בית כנסת may be turned into a בית מדרש but not vice versa, as תפילה is on a higher מדרגה than לימוד התורה.